

10 e Kamer

Nr. 928/04
VAN HET PARKET

Nr. 97942
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Buiten zake

12 januari 2007

not. GE 66.97.3384/98 van het Openbaar Ministerie

en het college van burgemeester en schepenen van , met
kantoren ten , eiser tot herstel,

tegen:

1.Nr. handelaar, geboren te op
, wonende te

2.Nr. , handelaarster, geboren
te op wonende te

3.Nr. met zetel
te ingeschreven in het handelsregister te
onder het nummer

Verdacht van :

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

1. op het terrein, aeleaen te ten kadaster gekend
onder n eigendom toebehorende aan
hogervernoemd, op de gelijkvloerse bouwlaag in de voorgevel de

inkomdeur en het etalageraam te hebben weggebroken en de resterende gevelvlakken te bekleden met beschilderde vochtbestendige panelen

De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1.11.1997 tot 31.12.1997

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

a. de eerste en de tweede:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te in de periode van 1.1.1998 tot en met 2.7.1999

b. de eerste, de tweede en de derde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te in de periode van 3.7.1999 tot en met 30.4.2000

Met de omstandigheid dat de derde verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, namelijk als vastgoedpatrimonium vennootschap

B. De eerste, de tweede en de derde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben

afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu

door op terrein omschreven onder de tenlastelegging A.1 de sub A.1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben te in de periode gaande van 1.5.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 26.01.2004

met de omstandigheid dat, wat de derde verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit (als vastgoedpatrimoniumvennootschap) onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep

C. De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-7°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen, het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd, voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse Regering vast te leggen lijst

1. door op het terrein. aeleaen te ten kadaster
gekend onder in eigendom toebehorende aan
hogervernoemd, de bovenverdiepingen te hebben
ingericht tot 8 studentenkamers (voorheen waren er slechts 4 - (st. 32))

te op een niet nader te bepalen datum in de periode gaande van 1.11.1997 tot 31.12.1997

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

a. de eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te in de periode van 1.1.1998 tot en met 3.7.1999

b. de eerste, de tweede en de derde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

te in de periode gaande van 4.7.1999 tot en met 30.4.2000

Met de omstandigheid dat de derde verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, namelijk als vastgoedpatrimonium vennootschap

De feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1 - 7°, 146-1°, 146 - 9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8.6.1999)

D. De eerste, de tweede en de derde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-7° (en § 3), 146-1°, 146 - 9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-7° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning in een gebouw het aantal woongelegenheden te hebben gewijzigd die bestemd zijn voor huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning, een etagewoning, een flatgebouw, een studio of een al dan niet gemeubileerde kamer

door op het terrein omschreven onder de tenlastelegging C.1 de sub C.1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande van 1.5.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 26/01/2004

Met de omstandigheid dat de derde verdachte een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur geeft, bouwt of vaste of verplaatsbare

inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, namelijk als vastgoedpatrimonium vennootschap

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 1 juni 2004, 21ste kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

De rechtbank stelt vast dat de dagvaarding dient verbeterd te worden in die zin dat dient gelezen te worden :

wat betreft feit C2a : « te in de periode van 1.1.1998 tot en met 2.7.1999 »

wat betreft feit C2b : « te in de periode van 3.7.1999 tot en met 30.4.2000 »

Ontslaat van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven betichtingen C1, C2a, C2b en D.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2a, A2b, B samen tot een geldboete van € 500.

Verhoogt de geldboete met 40 decimes, aldus gebracht op € 2.500.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 10, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 55, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

*

*

*

Ontslaat van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven betichtingen C1, C2a, C2b en D.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2a, A2b, B samen tot een geldboete van € 500.

Verhoogt de geldboete met 40 decimes, aldus gebracht op € 2.500.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 10, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 55, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

*

*

*

Ontslaat van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven betichtingen C2b en D.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A2b en B samen tot een geldboete van € 3.000.

Verhoogt de geldboete met 40 decimes, aldus gebracht op € 15.000.

De tegen de beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, gaat de 120.000 euro geldboete niet te boven en de veroordeelde heeft nog geen veroordeling tot een criminele straf of een geldboete van meer dan 24.000 euro opgelopen.

Ter zake zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken.

Gelet op de artikelen 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964 en art. 7 Wet 9.01.1991, zoals gewijzigd door de Wet van 10 februari 1994 en het uitvoeringsbesluit van 6 oktober 1994, zoals gewijzigd door de Wet van 22 maart 1999 (B.S. 1 april 2000) en zoals gewijzigd door art. 13 van de Wet van 17 april 2002 (B.S. 7 mei 2002) beveelt de rechtbank dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft € 2.000, gebracht op € 10.000 van de uitgesproken geldboete van € 3.000 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan twaalfduizend euro zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 10, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 55, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

*

*

*

Verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van de herstellvordering van in de mate dat de herinrichting van de bovenverdiepingen tot één appartement of woonentiteit per bouwlaag van het pand gelegen te kadastraal gekend onder wordt gevorderd;

Beveelt de eerste beklaagde de tweede beklaagde en de derde beklaagde bij wijze van aanpassingswerken aan het pand voornoemd en dit in voorafgaand overleg en akkoord met de dienst monumentenzorg van over te gaan tot het wegbreken van de gevelbekleding, bestaande uit vochtbestendige panelen en het opnieuw aanbrengen van een etalageraam en inkomdeur en dit binnen de termijn van zes maanden vanaf datum van het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis;

Veroordeelt de eerste beklaagde de tweede beklaagde en de derde beklaagde tot de verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag vertraging in uitvoering

van de bevolen aanpassingswerken; zegt dat de verbeurte dwangsom toekomt aan het Openbaar Ministerie en aan

Verstaat dat de termijn in uitvoering van de herstellvordering geen termijn is in de zin van artikel 1385 bis van het Gerechtelijk Wetboek.

* * *

Veroordeelt in eigen kosten van vonnisafschrift, ten bate van de Staat, begroot op € 4,96.

Veroordeelt de beklaagden

solidair tot de overige kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 74,16, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde betichtingen.

Legt de beklaagden tevens elk een vergoeding op van € 25 in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 14 juni 2004 door alle beklaagden.
- 15 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle beklaagden.
- 15 juni 2004 door de 3de beklaagde in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc.

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de eerste en de tweede beklaagde in hun middelen van verdediging bij monde van meester loco meester beiden advocaat aan de balie te

meester advocaat aan de balie te in haar hoedanigheid van lasthebber ad hoc voor derde beklaagde,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,

het college van burgemeester en schepenen van in haar eisen bij monde van meester advocaat aan de balie te

* * *

1. De hogere beroepen aangetekend op 14 juni 2004, mede door de werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; zij zijn ontvankelijk. Het hoger beroep namens de aangetekend op 15 juni 2004 is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk.

2.1. De onder A.1 en C.1. aan de eerste en de tweede beklaagde te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

2.2. Met betrekking tot de telastleggingen A.2, a en b, B, C.2, a en b, en D is het zo dat art.146, 3° lid DORO zoals gewijzigd door art.7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat dit laatste niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Deze bepaling trad in werking op 22 augustus 2003.

Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

De werken waarop de telastleggingen A.2, a en b, B, C.2, a en b, en D betrekking hebben zijn volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde. Op 29 januari 2004, het tijdstip waarop de eerste rechter werd geadieerd van de strafvordering door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding, was het in stand houden niet langer strafbaar. Woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde is immers geen kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO. De eerdere opheffing van het strafbaar karakter van het te last gelegde misdrijf brengt in deze omstandigheden mee dat de strafvordering niet ontvankelijk is en dat het Hof niet bevoegd is om kennis te nemen van de vordering tot uitvoering van aanpassingswerken voor zover gesteund op het in stand houden.

3. De strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A.1 en C.1 is niet vervallen door verjaring. Gelet op de inlichtingen verstrekt door de verbalisant en het feit dat de vaststelling van de beweerde inbreuken dateerde van 22 januari 1998 moet worden aangenomen dat de werken en de gebruikswijziging waarop deze telastleggingen betrekking hebben niet vóór 15 december 1997 werden voltrokken. De verjaringstermijn nam op deze laatste datum een aanvang. De termijn werd voor het laatst nuttig gestuit door een daad van onderzoek op 10 december 2002, nl. het kantschrift van de procureur des Konings aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur; sedertdien zijn er minder dan vijf jaren verlopen.

4. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging A.1, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de eerste en de tweede beklaagde bewezen.

Zij betwisten niet dat die het misdrijf pleegde, ter zake handelde door hun persoonlijk toedoen.

5.1. Daarentegen is niet bewezen dat de eerste en/of de tweede beklaagde zich schuldig maakten aan het hun sub C.1 te last gelegde misdrijf.

Het te last gelegde feit is niet een inbreuk te hebben begaan op een bouwverordening van en evenmin het uitvoeren van verbouwingswerken. Het is het wijzigen van de hoofdfunctie van een gebouw gelegen in woonzone. Het wordt niet aangevoerd dat de functie van de benedenverdieping (handelsruimte) werd gewijzigd. Zelfs al zou het gebruik van de verdiepingen zijn gewijzigd van bewoning van telkens één appartement per verdieping naar bewoning van in totaal 8 studentenkamers, dan betreft het geen wijziging die ten tijde van de feiten voorkwam op een door de Vlaamse Regering vastgelegde lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen, noch een vergunningsplichtige gebruikswijziging volgens art.192 bis DORO, dat met terugwerkende kracht geacht wordt toen van toepassing te zijn geweest.

Volledigheidshalve kan, gelet op de gevorderde herstelmaatregel, worden aangestipt dat overigens niet is bewezen dat op de verdiepingen in de periode waarop deze telastlegging betrekking heeft verbouwingen werden uitgevoerd met het oog op een gebruikswijziging.

5.2. De door het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderde herstelmaatregel gesteund op de telastlegging C.1. is, gelet op de te verlenen vrijspraak, niet gegrond.

6. De eerste en de tweede beklaagde hebben in een woonzone met culturele, historische en/of esthetische waarde in het historisch centrum van verbouwingswerken uitgevoerd aan de benedenverdieping van het goed eigendom van de derde beklaagde zonder de vereiste vergunning. Zij hadden hierbij enkel oog voor het eigen financieel belang en dat van de rechtspersoon. Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede stedenbouw beogen hebben zij wetens en willens miskend. Slechts een geldboete zoals hierna bepaald is voor ieder van hen van aard hen voor herhaling te behoeden. In het voordeel van deze beklaagden houdt het hof rekening met het grote tijdsverloop sedert de feiten.

Het hof houdt hierbij tevens rekening met het feit dat deze beklaagden het misdrijf na 31 december 1994 en vóór 1 januari 2002 hebben gepleegd. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 december 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele

Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, € 25 bedraagt.

7.1. Eiser tot herstel (eerder vrijwillig tussenkomende partij aenoemd) het college van burgemeester en schepenen van en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vorderen als herstelmaatregel het uitvoeren van aanpassingswerken, meer bepaald het wegbreken van de bekleding van de voorgevel op het gelijkvloers en het opnieuw aanbrengen van een "etalageraam", dit is een vitrine, en een inkomdeur. Deze werken zijn nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen: de plaats werd niet in de vorige toestand hersteld en er is geen regularisatie overeenkomstig een daartoe verleende vergunning; zij legt aan de eerste en de tweede beklaagde geen onverantwoord hoge lasten op.

Tot de vordering tot uitvoering van aanpassingswerken werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat zij werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij strookt met de wet. Het staat niet aan het Hof de opportuniteit van die vordering te beoordelen.

Vermits over de wijze van uitvoering van de aanpassingswerken door deze beklaagden overleg dient te worden gepleegd met de dienst monumentenzorg van de stad Gent moet de termijn voor het uitvoeren van de aanpassingswerken voldoende ruim worden bepaald.

7.2. Gelet op het talmen van de eerste en de tweede beklaagde om tot de uitvoering van de aanpassingswerken op de gelijkvloerse verdieping over te gaan wordt door het college en de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot uitvoering van deze aanpassingswerken. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de eerste en de tweede beklaagde om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke zij reeds konden overgaan tot het uitvoeren van de aanpassingswerken en de ruime termijn welke hun thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
38, 40, 65, 66 en 100 Strafwetboek,
162, 190, 194 en 211 Wetboek van Strafvordering,
2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de
euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld
in artikel 78 van de Grondwet,
1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de
programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7
februari 2003,
28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen,
zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december
1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB
van 31 oktober 2005,
91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1
van het K.B. van 23 december 1993,
1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie en de hogere
beroepen van 14 juni 2004 van en de
ontvankelijk,

verklaart het hoger beroep van 15 juni 2004 van de niet
ontvankelijk,

wijzigd het bestreden vonnis als volgt:

verklaart de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A.2, a en
b, B, C.2, a en b, en D niet ontvankelijk,

stelt de derde beklaagde buiten de zaak,

sprekt vrij voor de telastlegging C.1,

veroordeelt ieder voor de telastlegging A.1
tot een geldboete van € (200, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld
door 40,3399 =) 991,57 of telkens een vervangende gevangenisstraf van
twee maanden,

legt de eerste en de tweede beklaagde elk de verplichting op een bedrag
van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op
€ 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds
tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de
occasionele redders,

veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde elk tot betaling van de vaste
vergoeding van € 25,

verklaart zich niet bevoegd om te oordelen over de vordering van het
college van burgemeester en schepenen van en van de

gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot uitvoering van aanpassingswerken voor zover gesteund op de telastleggingen A.2, a en b, B, C.2, a en b, en D,

verklaart de vordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent en van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot uitvoering van aanpassingswerken voor zover gesteund op de telastlegging C.1 niet gegrond,

beveelt aan de beklaagden over te gaan tot het uitvoeren van de volgende aanpassingswerken aan het pand te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, binnen een termijn van 20 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden: het wegbreken van de bekleding van de voorgevel op het gelijkvloers en het opnieuw aanbrengen van een vitrine en een inkomdeur,

beveelt dat voor het geval dat de aanpassingswerken niet worden uitgevoerd binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 25 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 20 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 25 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 20 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten van haar onontvankelijk hoger beroep van 15 juni 2004, begroot op € 36,14,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beide aanleggen gemaakt aan de zijde van het Openbaar Ministerie, met uitzondering van de kosten van de dagvaardingen betekend aan de beklaagde de in eerste aanleg en in hoger beroep, die ten laste van de Staat blijven; bepaalt de kosten die ten laste van de eerste en de tweede beklaagde worden gelegd op € 72,80 in eerste aanleg en op € 118,38 in beroep en stelt vast dat deze kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf.

Kosten:

Afschriften:	55,60
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	22,02

107,62

+ 10 % : 10,76

Totaal :€ 118,38

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **12 januari 2007**.

Aanwezig :

kamervoorzitter,

raadsheer,

raadsheer, bij bevelschrift van de Eerste

Voorzitter van dit Hof van heden aangewezen om raadsheer

op het ogenblik van de uitspraak te vervangen, deze laatste wettig
verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van dit arrest waarover hij mee
heeft beraadslaagd; (art; 779 al.2 Ger. Wetboek);

advocaat-generaal,

griffier;